

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 08.02.2022

Αριθμός απόφασης: 373

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων

2. Την ΠΟΛ 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/ 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης **11.10.2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή, της χήρας με Α.Φ.Μ. και του του με Α.Φ.Μ., που κατοικούν στο, επί της οδού και αρ., ως κληρονόμων του με Α.Φ.Μ., κατά της υπ' αριθ./2021 απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πλοίων Πειραιά επί της με αριθ. πρωτ./2021 αίτησης άρσης των μέτρων και παύσης της αλληλέγγυας ευθύνης για χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ

5. Την έκθεση αιτιολογημένων απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πλοίων Πειραιά.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από **11.10.2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της χήρας με Α.Φ.Μ. και του του, με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με τη με αριθ. πρωτ. /2021 αίτησή τους στη Δ.Ο.Υ. Πλοίων Πειραιά, οι προσφεύγοντες αιτήθηκαν ως κληρονόμοι του με Α.Φ.Μ., α) την απαλλαγή από την προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη που βάρυνε τον θανόντα και εν συνεχεία τους κληρονόμους του, για χρέη της εταιρείας «.....» με ΑΦΜ και β) την άρση των μέτρων που έχει λάβει η αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Όπως προκύπτει από το από 09.07.2021 και με αριθ. πρωτ. /2021 έγγραφο της Υπηρεσίας Μητρώου Ναυτικών Εταιρειών του ΥΝΑΝΠ, η εταιρεία με την επωνυμία «.....» καταχωρίστηκε στα Βιβλία Μητρώου Ναυτικών Εταιρειών του Νόμου 959/79 (ΦΕΚ 192^Α/ 24.08.1979) την 24.05.1983, η διάρκειά της σύμφωνα με την εταιρική σύμβαση έληξε την 23.05.1993. Σύμφωνα με το από 23.05.1983 έγγραφο σύστασης της ως άνω εταιρείας, η εταιρεία διοικείται και εκπροσωπείται από το Διοικητικό της Συμβούλιο, μέλος του οποίου ήταν και ο κληρονομούμενος Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 41 και 44 του Ν.959/79, σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 1 παρ. 2 και 2 του Ν.2987/02 (ΦΕΚ 27^Α /21.02.2002) η εταιρεία έχει λυθεί και περιέλθει σε εκκαθάριση, με εκκαθαριστές τα μέλη του Δ.Σ. κατά το χρόνο λύσης, ήτοι την 23.05.1993. Κατά το χρονικό σημείο αυτό, όπως προκύπτει από το ως άνω έγγραφο του ΥΝΑΝΠ, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ως άνω εταιρείας, σύμφωνα με το από 27.09.1988 Πρακτικό Έκτακτης Αυτόκλητης Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων, το οποίο κατατέθηκε και καταχωρίστηκε την 11.10.1988, καθώς και το από 27.09.1988 Πρακτικό Συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο κατατέθηκε και καταχωρίστηκε την 11.10.1988, εξακολουθούσε να είναι και ο κληρονομούμενος Αναφορικά με την εκπροσώπηση της ως άνω εταιρείας από τη σύστασή της, σύμφωνα με την εταιρική σύμβαση την εταιρεία ορίστηκε να εκπροσωπεί και να δεσμεύει η του, ενώ σύμφωνα με τα από 27.09.1998 Πρακτικά Έκτακτης Αυτόκλητης Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων και Συνεδρίασης του Δ.Σ., τα οποία κατατέθηκαν και καταχωρίστηκαν την 11.10.1988, την εταιρεία ορίστηκε να εκπροσωπεί πάλι η του Σύμφωνα με την με αριθμό /2001 αμετάκλητη απόφαση του Β' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, ο κληρονομούμενος καταδικάστηκε για το αδίκημα της μη καταβολής των χρεών προς το Δημόσιο, ως εν τοις πράγμασι νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας. Τέλος, όπως προκύπτει από το με αρ. πρωτ. /1992 πιστοποιητικό πλησιέστερων συγγενών του οικείου Γραφείου του Δήμου η, άφησε μοναδικό πλησιέστερο συγγενή της τον ανιψιό της, δηλαδή τον εν προκειμένω

κληρονομούμενο. Όπως προκύπτει από το ηλεκτρονικό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης New Taxis, ο κληρονομούμενος δεν είχε αποποιηθεί την εξ αδιαθέτου κληρονομιά.

Η Δ.Ο.Υ. Πλοίων Πειραιά, με την υπ' αριθ. πρωτ./2021 απόφαση με θέμα «Εις ορθόν επανάληψη του με αριθμό πρωτ. από 17.08.2021 εγγράφου με θέμα απάντηση σε αίτησή σας», απέρριψε την υπ' αριθ. πρωτ./2021 αίτηση των προσφευγόντων και έκρινε ότι ο κληρονομούμενος και κατά συνέπεια και οι ίδιοι, ευθύνονται για τις κάτωθι οφειλές:

1. ATB/1992 ΓΡ ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1992
2. ATB/1996 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1996
3. ATB/1998 ΓΡ ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
4. ATB/1998 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
5. ATB/1998 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
6. ATB/1998 ΓΡ ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
7. ATB/1998 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
8. ATB/1999 ΓΡ ΦΟΡΟΣ ΣΤΙΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΔΙΚΑΙΩΜ. ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
9. ATB/1999 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ Ν. 129/89 ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1988
10. ATB/1999 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1999
11. ATB/1999 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ Ν. 129/89 ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1999
12. ATB/1999 ΓΡ ΦΟΡΟΣ ΣΤΙΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΔΙΚΑΙΩΜ. ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1999
13. ATB/1999 ΓΡ Φ.Π.Α. ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1987, 1988
14. ATB/1999 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. ΟΙΚ. ΕΤΩΝ 1987 & 1988
15. ATB/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1988
16. ATB/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. ΟΙΚ. ΕΤΩΝ 1987 & 1988
17. ATB/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1988
18. ATB/2000 ΓΡ ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1987
19. ATB/2000 ΓΡ ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2000
20. ATB ATB/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Ν.820/78 ΕΚΤΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2000
21. ATB/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Ν.820/78 ΕΚΤΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2000
22. ATB/2000 ΓΡ ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2000
23. ATB/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2001
24. ATB/2003 ΓΡ ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2003
25. ATB/2013 ΓΡ ΕΙΣΦΟΡΕΣ & ΤΕΛΟΣ ΕΠΙΤΗΔ/ΤΟΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2012

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την ανωτέρω απόφαση, «... ο κληρονομούμενος είχε εν τέλει μέχρι το θάνατό του ευθύνη με υπαιτιότητά του για όλα τα σήμερα ληξιπρόθεσμα και απαιτητά χρέη της ως άνω εταιρείας, πρώτον ως εν τοις πράγμασι νόμιμος εκπρόσωπος και δεύτερον ως εκκαθαριστής της ως άνω εταιρείας ... κατά άπαντα τα χρονικά σημεία κατά τα οποία κατέστησαν ληξιπρόθεσμα όλα τα ως άνω χρέη ... Πέραν τούτου και ασχέτως με το αρ. 34 του ν. 4646/2019, ο κληρονομούμενος ευθύνετο και ως μοναδικός εξ αδιαθέτου κληρονόμος της νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας,, η οποία ως εκ της ως άνω ιδιότητός της υπείχε και προσωπικής και αλληλέγγυας ευθύνης για τα χρέη της εταιρείας καθώς αυτά είτε γεννήθηκαν είτε βεβαιώθηκαν είτε κατέστησαν ληξιπρόθεσμα είτε και τα τρία

κατά περίπτωση κατά το χρόνο της θητείας της, και τα οποία εν τέλει κληρονόμησε ο εν προκειμένω κληρονομούμενος... Τέλος, για όλους τους ανωτέρω λόγους, αφ' ης τυγχάνετε εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του, υποκαταστάθηκε στα χρέη του θανόντος καθώς ευθύνεστε σύμφωνα με το άρθρο 1901 ΑΚ.»

Οι προσφεύγοντες, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν την επανεξέταση από την Υπηρεσία μας της με αριθ. πρωτ./2021 απόφασης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πλοίων Πειραιά, ισχυριζόμενοι ότι δεν συντρέχουν για τον κληρονομούμενο οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 50 παρ. 1 του ν. 4174/2013 και συνεπώς δεν βαρύνονται ούτε οι ίδιοι με προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για τις ανωτέρω οφειλές. Ειδικότερα προβάλλουν τους παρακάτω λόγους:

Α) Εσφαλμένα η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει ότι αποδέχονται τη νομιμότητα των χρεών με ΑΤΒ/2012 και ΑΤΒ/2013 τα οποία αφορούν έξοδα διοικητικής εκτέλεσης και εισφορές-τέλος επιτηδεύματος αντίστοιχα, καθότι στην υπ' αριθ. πρωτ. αίτηση αναφέρουν το σύνολο των οφειλών της εταιρείας ύψους 381.891,64 ευρώ και επιπλέον κατά το έτος 2012 το οποίο αφορά η δεύτερη οφειλή, η εν λόγω εταιρεία δεν ήταν ενεργή.

Β) Όλες οι οφειλές ανάγονται στις περιόδους 1984-1988, δηλαδή χρήσεις κατά τις οποίες η εταιρεία ήταν ενεργή και την εκπροσωπούσε αποκλειστικά η Το σύνολο των οφειλών της εταιρείας για τις οποίες καλείται ως συνυπόχρεος ο διαπιστώθηκαν και βεβαιώθηκαν μετά από έλεγχο. Ακόμα και αν οι οικείες εκθέσεις ελέγχου συντάχθηκαν μετά την παρέλευση της διάρκειας της Εταιρείας, αυτές βασίστηκαν αποκλειστικά στα στοιχεία που είχαν συλλεγεί και στις δηλώσεις που είχαν υποβληθεί κατά τη διάρκεια της εταιρείας και πριν το θάνατο του νομίμου εκπροσώπου

Γ) Η ποινική καταδίκη ενός προσώπου για οφειλές στο Δημόσιο δεν επιδρά στην εξέλιξη της διοικητικής δίκης που αφορά την αμφισβήτηση των σχετικών πράξεων, με τις οποίες βεβαιώθηκαν οι οφειλές ή των πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη των οφειλών, δεδομένου ότι εφαρμόζονται διαφορετικές διατάξεις από κάθε δικαιοδοσία. Συνεπώς, εφόσον εν προκειμένω υφίσταται εκκρεμής παλαιά υπόθεση (για την οποία έχει ασκηθεί η υπ' αριθ. κατάθεση/2019 ανακοπή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου και η οποία κατόπιν αναβολών συζητείται στις 8.11.2021), η αρμόδια Δ.Ο.Υ. Πλοίων όφειλε να εξετάσει την υποβληθείσα αίτηση, χωρίς να δεσμεύεται από την εκδοθείσα καταδικαστική ποινική απόφαση.

Δ) i. Κατά το χρόνο θανάτου της δεν είχε βεβαιωθεί κανένα από τα χρέη (πέρα από το πρώτο εξ' αυτών που αφορά ΕΔΕ ύψους 5,58 ευρώ) για τα οποία εν συνεχεία ο κλήθηκε ως συνυπόχρεος, εξ ου και, αν και το ενεργητικό της κληρονομιάς ήταν τόσο μικρό σε σύγκριση με το παθητικό αυτής, εκείνος δεν προέβη σε αποποίηση της κληρονομιάς.

ii. Επιπλέον, εσφαλμένα αναφέρεται στην προσβαλλόμενη ότι η δεύτερη με ΑΑ-ΕΤΟΣ/2019 και με αρ. πρωτ./2019 ατομική ειδοποίηση καταβολής-υπερήμερίας καλείτο ο να εξοφλήσει τις οφειλές της εταιρείας με την ιδιότητα του κληρονόμου της, αφενός γιατί σε όλα τα χρέη αναφέρεται ο Α.Φ.Μ. της εταιρείας και αφετέρου γιατί σε όλες τις διαδικασίες που έχουν μέχρι σήμερα

εκκινήσει, ο καλείτο για την εξόφληση των χρεών ως συνυπόχρεο πρόσωπο-εκκαθαριστής.

iii. Είναι μη νόμιμη η προσβαλλόμενη απόφαση, καθώς ο δεν μπορεί να υπέχει ευθύνη ταυτόχρονα ως εκκαθαριστής της εταιρείας και ως κληρονόμος της , καθώς οι δύο αυτές ιδιότητες δεν ταυτίζονται χρονικά αλλά η αναγνώριση τη ύπαρξης αλληλέγγυας ευθύνης βάσει μιας εκ των δύο αναιρεί την ύπαρξη αλληλέγγυας ευθύνης βάσει της άλλης.

iv. Δεδομένου ότι το σύνολο των οφειλών της εταιρείας για τις οποίες θεωρείται ως συνυπόχρεος ο διαπιστώθηκαν μετά από έλεγχο για τις χρήσεις 1984-1998, κατά τις οποίες ο κληρονομούμενος δεν είχε εξουσία εκπροσώπησης, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της περ. β της παρ. 1 του αρ.50, δεν θα μπορούσε να έχει υπαιτιότητα για τις οφειλές της εταιρείας. Ωστόσο, τελικά ενδέχεται να ευθύνεται για αυτές ως κληρονόμος της , αν γίνει δεκτό ότι συνέτρεχε στο πρόσωπο αυτής υπαιτιότητα για τη μη καταβολή τους στο Δημόσιο. Επιπλέον, κατά το χρόνο που βεβαιώθηκαν οι οφειλές και κατέστησαν ληξιπρόθεσμες είχε παρέλθει το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο μπορούσε να προβεί σε αποποίηση της κληρονομιάς της , όχι γιατί αγνοούσε τις οφειλές αλλά γιατί αγνοούσε το γεγονός ότι εκείνη ήταν συνυπόχρεη για οφειλές που εν τέλει βεβαιώθηκαν και κατέστησαν ληξιπρόθεσμες μεταγενέστερα. Σύμφωνα με τα παραπάνω, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση θα πρέπει να εξεταστεί στο πρόσωπο του η πλήρωση της προϋπόθεσης της παρ. 1γ του αρ. 50 ν.4174/2013, σύμφωνα με την οποία απαιτείται οι εν λόγω οφειλές να μην καταβλήθηκαν ή αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα του συνυπόχρεου προσώπου.

Ε) Ο θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να απαλλαγεί από οφειλές που δεν αφορούν φόρο εισοδήματος, επιρριπτόμενους φόρους και Φ.Π.Α. (όπως τα τέλη χαρτοσήμου και τα πρόστιμα ΚΒΣ), σύμφωνα με την εγκύκλιο Ε. 2173/2020.

ΣΤ) Το σύνολο των οφειλών για τις οποίες καλείται ως συνυπόχρεος ο έχουν παραγραφεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.2362/1995.

Επειδή, στις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι:

«Άρθρο 50 Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ιδίου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευση του ν. 4646/2019, ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε. 2173/30.10.2020 με θέμα “Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013”, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει:

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων

και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. 3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το άρθρο 30 ΚΦΔ, στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούμενου προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).....

5. Η ευθύνη των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

Β. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

6. Με τη νέα διάταξη έχει περιορισθεί ο κύκλος των οφειλών για τις οποίες πλέον ισχύει η αλληλέγγυα ευθύνη. Ο περιορισμός εφαρμόζεται και αναδρομικά, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 54646/2019. Κατά συνέπεια, και εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις, από 12-12-2019 ευθύνη θεμελιώνεται μόνο για τις συγκεκριμένες οφειλές, ενώ για οφειλές από οποιαδήποτε άλλη αιτία πλην των ως άνω κατονομαζομένων για νέες υποθέσεις καθώς και για νέες υποθέσεις που αφορούν σε παλαιές οφειλές δεν θεμελιώνεται καν αλληλέγγυα ευθύνη ενώ, για τις παλαιές υποθέσεις οι οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν από τις 12/12/2019 παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 3 του Κεφαλαίου Α' της παρούσας.

7. Οφειλές για την πληρωμή των οποίων δύναται να θεμελιώνεται (για νέες υποθέσεις και για νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές) ή να διατηρείται (για παλαιές υποθέσεις) αλληλέγγυα ευθύνη από 12-12-2019 και εφεξής είναι μόνο οι οφειλές για:

7.1 Φόρο εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένου του τέλους επιτηδεύματος καθώς σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 31 ν. 3986/2011 αποτελεί φόρο εισοδήματος (σχετικές αποφάσεις ΣΤΕ 89/2019, 2523/2013 και ΑΠ 828/2020),

7.2 κάθε παρακρατούμενο φόρο, όπως

α) οι φόροι εισοδήματος επί των οποίων διενεργείται παρακράτηση σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος,

β) οι φόροι κερδών από τυχερά παίγνια των άρθρων 58-60 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με τον ν. 2961/2001 και

γ) η Εισφορά Δακοκτονίας

7.3 κάθε επιρριπτόμενο φόρο, όπως

α) ο Ειδικός φόρος πολυτελείας χωρών της Ε.Ε. και εγχωρίως παραγομένων ειδών,

β) Φόρος Διαμονής,

γ) Περιβαλλοντικό Τέλος πλαστικής σακούλας,

δ) Ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση,

ε) Τέλος συνδρομητών κινητής τηλεφωνίας και τέλος καρτοκινητής τηλεφωνίας,

στ) Φόρος ασφαλιστρών,

ζ) Τέλος στη συνδρομητική τηλεόραση και

η) τέλος συνδρομητών σταθερής τηλεφωνίας

7.4 Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ)

7.5 Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ),

7.6 τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών. Πρόκειται για οφειλές οι οποίες έχουν παρακολουθηματικό χαρακτήρα της κύριας οφειλής από φόρο. Επομένως, όπως προκύπτει από την συνδυαστική ερμηνεία του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης β' της παραγράφου 1, στην έννοια των προστίμων περιλαμβάνονται κάθε είδους πρόστιμα, όπως για παράδειγμα τα πρόστιμα του άρθρου 58 ΚΦΔ, με εξαίρεση τα αυτοτελή πρόστιμα (ενδεικτικά, αυτοτελή είναι τα πρόστιμα των άρθρων 54, 54Ε και 54ΣΤ ΚΦΔ).

8. Δεν θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για την πληρωμή οφειλών που δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 50 ΚΦΔ (π.χ. συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη παιχνιδιών του άρθρου 2 παρ.8 ν.2206/1994).

9. Επισημαίνεται ότι δε θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για καμία κατηγορία υποθέσεων ως προς το τέλος χαρτοσήμου, καθώς σε καμία περίπτωση τα τέλη χαρτοσήμου δεν θεωρούνται φόροι παρακρατούμενοι ή επιρριπτόμενοι, ανεξάρτητα από τον τρόπο βεβαίωσης και καταβολής αυτών (Ε 2045/2019).

10. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις οφειλών για τις οποίες πλέον δεν υφίσταται αλληλέγγυα ευθύνη, είναι περιπτώσεις στις οποίες η οφειλή προέρχεται από Φόρο Συγκέντρωσης Κεφαλαίων ή από βεβαιωμένα πρόστιμα των άρθρων 5 και 8 του ν. 2523/1997 (για τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 4 του ίδιου ως άνω νόμου, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 115 του Ν.2238/1994). Για τις οφειλές αυτές θεμελιωνόταν αλληλέγγυα ευθύνη με βάση τις προγενέστερες διατάξεις, πλέον όμως οι οφειλές από ΦΣΚ ή από πρόστιμα για παραβάσεις του πρώην ΚΒΣ δεν περιλαμβάνονται στις κατονομαζόμενες στο άρθρο 50 οφειλές, για τις οποίες δύναται να θεμελιωθεί αλληλέγγυα ευθύνη και συνεπώς πρόσωπα τα οποία βαρύνονται με αυτές δύναται να υπαχθούν στις διατάξεις της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019 (Α' 201), όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 31 του ν. 4701/2020 (Α' 128) και ισχύουν από την έναρξη ισχύος του ν. 4646/2019.

11. Επίσης, δεν υφίσταται αλληλέγγυα ευθύνη για τους διοικούντες νομικό πρόσωπο το οποίο δεν έχει λυθεί και οφείλει φόρο εισοδήματος που έχει βεβαιωθεί πριν από τη δημοσίευση του νόμου 4646/2019 (12/12/2019). Τα συγκεκριμένα πρόσωπα θα καταστούν αλληλεγγύως υπεύθυνα για το φόρο 7 εισοδήματος μόνο μετά τη διάλυση των νομικών προσώπων, σύμφωνα με όσα όριζαν οι διατάξεις του άρθρου 50 ΚΦΔ πριν από την τροποποίησή τους με το άρθρο 34 ν. 4646/2019 και οι διατάξεις του άρθρου 115 ν.2238/1994.

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

.....

16. Σύμφωνα με την περίπτωση β' της παρ.1 του άρθρου 50, τα πρόσωπα που φέρουν τις κατονομαζόμενες ιδιότητες καθίστανται συνυπεύθυνα για τις οφειλές που κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους ανεξαρτήτως του χρόνου βεβαίωσής τους. Κατ' εξαίρεση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο δεύτερο εδάφιο της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 50, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' (ιδιότητα) και γ' (υπαιτιότητα) της ανωτέρω παραγράφου κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές και όχι τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι ανωτέρω προϋποθέσεις, όταν κατέστη ληξιπρόθεσμη η βεβαιωμένη οφειλή.

.....

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

.....

Ε. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης τις ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που

προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται....»

Επειδή, με την Α. 1082/2021 (ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα “Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013” ορίζεται ότι:

«Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:.....»

Επειδή, σύμφωνα με την έκθεση απόψεων της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. Πλοίων Πειραιά:

«Δ. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΑΣΙΜΟ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Δ1. 1^{ΟΣ} ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

...Πρώτον, όπως προκύπτει από την αίτηση ... οι προσφεύγοντες γράφουν αυτολεξεί «με εξαίρεση τα έξοδα διοικητικής εκτέλεσης και το τέλος επιτηδεύματος», δεύτερον ουδεμία αιτίαση αναφέρουν για τη νομιμότητα ή μη των εν λόγω χρεών όπως αναφέρουν εν προκειμένω, συνεπώς απαραδέκτως τα επικαλούνται τοις πρώτοις ενώπιον της Δ.Ε.Δ. Αλλά και ως προς την ουσία ... ούτως ή άλλως τυγχάνουν κληρονόμοι του και ευθύνονται για το ως άνω χρέος ακόμα και υποτεθείσθω ότι είναι ατομική οφειλή. ...

Δ2. 2^{ΟΣ} ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

... Ο κληρονομούμενος, υπήρξε εν τοις πράγμασι νόμιμος εκπρόσωπος της ως άνω εταιρείας, όπως προκύπτει από την αμετάκλητη πλέον με αριθμό/2001 Απόφαση του Β' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου δια της οποίας καταδικάστηκε για το αδίκημα της μη καταβολής των χρεών προς το Δημόσιο. Συνεπώς, ως εκ των ανωτέρω προκύπτει περίτρανα ότι ο κληρονομούμενος ήταν όντως νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας, έστω και εν τοις πράγμασι. ...

Δ3. 3^{ΟΣ} ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

...η Υπηρεσία μας έχει ασκήσει την από 15-11-1999 αίτηση ποινικής δίωξης για καθυστέρηση καταβολής των 21 πρώτων χρεών όπως αναφέρθηκαν παραπάνω με την ιδιότητα του νομίμου εκπροσώπου. Κατόπιν άσκησης της αίτησης αυτής ασκήθηκε ποινική δίωξη επί της οποίας εξεδόθη η με αριθμό/2001 Απόφαση του Β' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου δια της οποίας καταδικάστηκε για το αδίκημα της μη καταβολής των χρεών προς το Δημόσιο. Κατά αυτής της απόφασης ο κληρονομούμενος άσκησε έφεση η οποία όμως

απορρίφθηκε ως ανυποστήρικτη από το Β' Τριμελές Πλημμελειοδικείο με τη με αριθμό/2006 απόφασή του. Συνεπώς υπάρχει τελεσίδικη και πλέον αμετάκλητη απόφαση για την ευθύνη του κληρονομούμενου για τα περί ου ο λόγος χρέη.

Συνεπώς, η Φορολογική Διοίκηση δεν μπορεί να κρίνει άλλως από την ως άνω απόφαση ως προς το ζήτημα της ευθύνης του κληρονομούμενου για τα ως άνω χρέη. Αφής υπάρχει αμετάκλητη δικαστική απόφαση, ο φορολογούμενος δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να απαλλαγεί από το επίμαχο χρέος του για το οποίο υπέχει αλληλέγγυας ευθύνης, και η Φορολογική Διοίκηση δεν δύναται να αποφασίσει άλλως (βλ. Απόφαση ΔΕΔ 1318/2020). Άρα, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί πλέον να αμφισβητηθεί η ιδιότητα του εν τοις πράγμασι νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας.. Συνεπώς, ο κληρονομούμενος, ευθύνετο για τα ως άνω χρέη μεταξύ άλλων και ως νόμιμος εκπρόσωπος της ως άνω εταιρείας. ...

Δ4. 4^{ος} ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

... οι τυχόν λόγοι αποποίησης της κληρονομιάς περιουσίας ακόμη και υποτειθέσθω ότι είναι εναγόμενοι, ουδόλως δύναται να επιδράσουν στη νομιμότητα των πράξεων τις οποίες εξέδωσε κατά καιρούς η Υπηρεσία μας και είχαν ως έρεισμα την κληρονομιά ευθύνη του κληρονομούμενου ως προς τα επίμαχα χρέη. Κατά τα λοιπά, ο εν προκειμένω ισχυρισμός προβάλλεται επίσης όλως αλυσιτελώς, καθώς ο κληρονομούμενος ουδέποτε άσκησε το δικαίωμά του για την ακύρωση της πλασματικής αποδοχής της κληρονομιάς της
- άλλωστε, μέχρι το θάνατό του, το δικαίωμά του αυτό είχε ήδη παραγραφεί - σε συνδυασμό με το ότι η Δ.Ε.Δ. ουδόλως δύναται να κρίνει έστω και παρεμπιπτόντως τυχόν λόγο ακύρωσης της πλασματικής αποδοχής της ως άνω κληρονομιάς, αλλά ούτε καν και το αρμόδιο δικαστήριο, σε περίπτωση που η Δ.Ε.Δ. εκδώσει δυσμενή εις βάρος των προσφευγόντων τελική πράξη και αυτή κατόπιν δικαστικώς αμφισβητηθεί. ...

Επί του δεύτερου ισχυρισμού των προσφευγόντων ότι στην εν προκειμένω ειδοποίηση δήθεν δεν προκύπτει η ιδιότητα δυνάμει της οποίας στοιχειοθετείται η ευθύνη του κληρονομούμενου για την τακτοποίηση των επίμαχων οφειλών, αυτός προβάλλεται όλως αλυσιτελώς, καθώς μόνο το επιληφθέν ήδη Δικαστήριο είναι αποκλειστικά αρμόδιο να κρίνει και να αποφανθεί εν τέλει εξ αυτού του λόγου επί της νομιμότητας ή τυχόν μη της εν προκειμένω πράξης. ...

...κατά τα διδάγματα της κοινής λογικής και πείρας ουδόλως αποκλείεται η χρονική εναλλαγή δύο ή περισσοτέρων ιδιοτήτων δυνάμει των οποίων δύναται να στοιχειοθετηθεί η προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη ενός προσώπου για διάφορα μεταξύ τους χρέη, όπως εν προκειμένω του κληρονομούμενου. ...

Επί του τέταρτου και τελευταίου ισχυρισμού περί δήθεν μη στοιχειοθέτησης και δήθεν μη νομίμου αποδείξεως εκ της Υπηρεσίας μας της υπαιτιότητας κληρονομούμενου για τα επίμαχα χρέη, αυτός είναι απορριπτέος α) πρώτον ως προδήλως απαράδεκτος και δη ως αόριστος, καθώς ουδόλως προβάλλονται κατά της τυχόν πλημμέλειας της προσβαλλόμενης και κατά το σκέλος αυτό, συγκεκριμένοι και σαφείς λόγοι και β) δεύτερον υποτεθείσθω ότι ο εν προκειμένω ισχυρισμός των προσφευγόντων τυγχάνει παραδεκτός, είναι απορριπτέος ως ουσία και νόμω αβάσιμος καθώς η προσβαλλόμενη έχει απαντήσει όλως τεκμηριωμένως επί του ζητήματος της υπαιτιότητας του κληρονομούμενου για τα επίμαχα χρέη, ενώ κατά τα λοιπά η Υπηρεσία μας παραπέμπει και αναφέρεται στα όσα στην προσβαλλόμενη ως προς το σκέλος αυτό διαλαμβανόμενα. ...

Δ5. 5^{ος} ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

... Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος, καθώς όπως προκύπτει από το όλο περιεχόμενο της ως άνω αίτησης, ουδεμία τέτοια αιτίαση ποτέ προβλήθηκε από τους προσφεύγοντες στο στάδιο της αίτησης, αλλά και ως παντελώς απαράδεκτος καθώς προβάλλεται ενώπιον της Δ.Ε.Δ. τοις πρώτοις. ...

Δ6. 6^{ος} ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

... Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος προέχοντος ως αόριστος, καθώς ουδεμία περαιτέρω πραγματική θεμελίωση οι προσφεύγοντες επικαλούνται (βλ. ΣτΕ 571/2014, 3042/2013, 3136/2012) και ειδικότερα, αυτοί ουδόλως προβάλλουν βάσει ποιων πραγματικών περιστατικών τίθεται ζήτημα παραγραφής εκάστου χρέους. ...»

Επειδή, σύμφωνα με τη με αριθμό/2001 Απόφαση του Β' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιά, «Από την αποδεικτική διαδικασία, τα έγγραφα των οποίων έγινε η ανάγνωση, προέκυψε και το Δικαστήριο πείσθηκε ότι ο κατηγορούμενος έχει τελέσει την πράξη που του αποδίδει το κατηγορητήριο και πρέπει να κηρυχθεί ένοχος αφού αποδείχθηκε ότι δεν κατέβαλε στη Δ.Ο.Υ. Πλοίων τα ποσά των 3.457.997 δρχ. και 15.200.494 δρχ. Για τους λόγους αυτούς ... κηρύσσει αυτόν ένοχο του ότι: Στον την 15 Νοεμβρίου 1999, από πρόθεση παραβίασε την προθεσμία καταβολής των χρεών προς το Δημόσιο, που είναι βεβαιωμένα στις αρμόδιες υπηρεσίες, των οποίων το ύψος υπερβαίνει το ποσό των δρχ. 3.000.000 για παρακρατούμενους ή επιρριπτόμενους φόρους και το ποσό των δρχ. 4.500.000, προκειμένου για λοιπούς φόρους και χρέη γενικά. Ειδικότερα, ο κατηγορούμενος ως εκπρόσωπος της με έδρα αρ. κατά τον παραπάνω χρόνο, ήτοι μετά από την έναρξη της ισχύος του Ν.1882/90, δεν κατέβαλε προς το Δημόσιο οφειλές α) 3.457.997 δρχ. που αφορούν παρακρατούμενους ή επιρριπτόμενους φόρους και β) 15.200.494 δρχ. που αφορούν λοιπούς φόρους και χρέη γενικά που είχαν βεβαιωθεί στη Δ.Ο.Υ. Πλοίων και ήταν ληξιπρόθεσμα.»

Επειδή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην Ε. 2173/2020, «... οι οφειλές από ΦΣΚ ή από πρόστιμα για παραβάσεις του πρώην ΚΒΣ δεν περιλαμβάνονται στις κατονομαζόμενες στο άρθρο 50 οφειλές, για τις οποίες δύναται να θεμελιωθεί αλληλέγγυα ευθύνη και συνεπώς πρόσωπα τα οποία βαρύνονται με αυτές δύναται να υπαχθούν στις διατάξεις της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019 (Α' 201), όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 31 του ν. 4701/2020 (Α' 128) και ισχύουν από την έναρξη ισχύος του ν. 4646/2019.», επομένως δεν θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για τις οφειλές της εταιρείας με ΑΤΒ/1996 (ΓΡ 1, 2 & 3 ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1996), ΑΤΒ/1998 (ΓΡ 2 ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998), ΑΤΒ/1998 (ΓΡ 1 ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998), ΑΤΒ/1998 (ΓΡ 1 ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998), ΑΤΒ/1999 (ΓΡ 3 & 8 ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1999) και ΑΤΒ/2001 (ΓΡ 1 ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2001).

Επειδή, σύμφωνα με την Ε.2173/2020, «9. Επισημαίνεται ότι δε θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για καμία κατηγορία υποθέσεων ως προς το τέλος χαρτοσήμου, καθώς σε καμία περίπτωση τα τέλη χαρτοσήμου δεν θεωρούνται φόροι παρακρατούμενοι ή επιρριπτόμενοι,

ανεξάρτητα από τον τρόπο βεβαίωσης και καταβολής αυτών (Ε 2045/2019)», συνεπώς δεν θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για τις οφειλές με ΑΤΒ/1998 (ΓΡ 1 ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998), ΑΤΒ/2000 (ΓΡ 1 ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1987) και ΑΤΒ/2000 (ΓΡ 1 ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2000).

Επειδή, οι οφειλές με ΑΤΒ/1992 και/2003 αφορούν έξοδα διοικητικής εκτέλεσης, συνεπώς δεν έχουν παρακολουθηματικό χαρακτήρα κύριας οφειλής, επομένως δεν υφίσταται για αυτές αλληλέγγυα ευθύνη, σύμφωνα με την παράγραφο 7.6 της ενότητας Β της εγκυκλίου Ε.2173/2020.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη μερική αποδοχή της με ημερομηνία κατάθεσης **11.10.2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της χήρας με Α.Φ.Μ. και του του, με Α.Φ.Μ., απαλλάσσοντας τον κληρονομούμενο και τους προσφεύγοντες από την αλληλέγγυα ευθύνη μόνο για τις οφειλές της εταιρείας «.....» με ΑΦΜ, που αφορούν τέλη χαρτοσήμου, πρόστιμα Κ.Β.Σ. και έξοδα διοικητικής εκτέλεσης, ως εξής:

1. ΑΤΒ/1992 ΓΡ ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1992
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ
2. ΑΤΒ/1996 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1996
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ
3. ΑΤΒ/1998 ΓΡ ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
4. ΑΤΒ/1998 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ
5. ΑΤΒ/1998 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ
6. ΑΤΒ/1998 ΓΡ ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ
7. ΑΤΒ/1998 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ
8. ΑΤΒ/1999 ΓΡ ΦΟΡΟΣ ΣΤΙΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΔΙΚΑΙΩΜ. ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1998
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ

9. ΑΤΒ/1999 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ Ν. 129/89 ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1988
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 10.ΑΤΒ/1999 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1999
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ
- 11.ΑΤΒ/1999 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ Ν. 129/89 ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1999
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 12.ΑΤΒ/1999 ΓΡ ΦΟΡΟΣ ΣΤΙΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΔΙΚΑΙΩΜ. ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1999
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 13.ΑΤΒ/1999 ΓΡ Φ.Π.Α. ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1987, 1988
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 14.ΑΤΒ/1999 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. ΟΙΚ. ΕΤΩΝ 1987 & 1988
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 15.ΑΤΒ/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1988
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 16.ΑΤΒ/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. ΟΙΚ. ΕΤΩΝ 1987 & 1988
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 17.ΑΤΒ/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Φ.Π.Α. ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1988
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 18.ΑΤΒ/2000 ΓΡ ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 1987
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ
- 19.ΑΤΒ/2000 ΓΡ ΤΕΛΗ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2000
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ
- 20.ΑΤΒ/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Ν.820/78 ΕΚΤΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2000
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 21.ΑΤΒ/2000 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ Ν.820/78 ΕΚΤΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2000
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 22.ΑΤΒ/2000 ΓΡ ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2000
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ
- 23.ΑΤΒ/2001 ΓΡ ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΚΒΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2001
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ

24.ΑΤΒ/2003 ΓΡ ΕΞΟΔΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2003
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΟΧΙ

25.ΑΤΒ/2013 ΓΡ ΕΙΣΦΟΡΕΣ & ΤΕΛΟΣ ΕΠΙΤΗΔ/ΤΟΣ ΟΙΚ. ΕΤΟΥΣ 2012
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΕΥΘΥΝΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΑΞΗ: ΝΑΙ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.